נועם שיח

מאת אב"ד סאנטוב שליט"א

ודובר אמת בלבבו

חיי שרה תשפ"ז

מכון אפריון לשלמה
לייקווד תשפ"ז

כל הזכויות שמורות

למכון אפריון לשלמה

להוצאת שיחות הרב שלמה זלמן פרידמן שליט"א
אב"ד סאנטוב - לייקווד

הרב פנחס בידרמן - הרב נתן נטע פרוש

9996551.z@gmail.com

לקבל גליונות, לנדב גליונות, ולהערות
נא לפנות להנ"ל

קונטרס זה נדבת
הנגיד החסיד המפואר
מו"ה אליעזר רוזמאן הי"ו
ראש וראשון לכל דבר שבקדושה בעיר התורה לייקווד
לרגל שמחת האירוסין של בנו
הבחור היקר המופלג בתורה ויראת שמים
החתן אשר זעליג נ"י
עב"ג בת הרה"ג מו"ה יעקב יוסף ווינקלער שליט"א
בעמח"ס "פנינת השבת" ושא"ס

ודובר אמת בלבבו

אם ישכם עושים חסד ואמת (בראשית כ"ד, מ"ט)

בספר אמרות טהורות (לכ"ק מרן הגה"ק מראחמיסטריווקא זי"ע) כתב: במחזה אברהם עה"פ (בראשית כ"ד, מ"ט) ועתה אם ישכם עושים חסד ואמת את אדוני הגידו לי, הקשה מהו החסד ואמת ששאל מאתם, וכי לזה ייקרא חסד של אמת לעשות שידוך בבתם עם משפחת אברהם אבינו שהוא נשיא אלקים וכל העולם המליכו אותו עליהם לשר וקצין (רש"י לעיל י"ד, י"ז ממדרש במדבר רבה פט"ו, י"ד), ומהו החסד ואמת בזה.

ומבאר עפי"מ דאיתא בגמ' (עי' תענית כ"ו, ב), דאין לישא אשה בשביל שהיא נאה וכו', וכן בשביל שאר ענינים הכתובים בגמרא (עי' קידושין ע, א), אלא הכל צריך להיות לשם שמים בלבד. והנה אם חושבים מחשבה בשביל עניני עולם הזה, הוא ההיפוך של אמת, כי העוה"ז נקרא שקר.

וזהו ששאל אליעזר מאתם, כיון שבאתם להשתדך עם אברהם אבינו, האם יש את נפשכם לעשות "חסד ואמת", פי' שהחסד שתעשו יהא במדת האמת, שתהיה כוונתם לשם שמים בלבד, למען האמת, ולא בשביל כבוד וכדומה.

****

מסופר על איש אחד שביקש מהגה"ק רבי עקיבא איגר זי"ע שיעניק לו "ברכה", ובתוך דבריו התבטא בחוסר תשומת לב, ואמר להרב "הרי אמרו חז"ל שלא תהא ברכת הדיוט קלה בעיניך".

הדברים אך יצאו מפיו, ותיכף עמד על משמעותם וביקש לבלוע את לשונו, הרי לפני גדול הדור עומד הוא, ואיך ניתן להבין מדבריו שחלילה בהדיוט הדברים אמורים. על כן מיהר לתקן שגגת

לשונו, ופירש דבריו "כוונתי לפרש את דברי חז"ל שהברכה שמברכים את האיש ההדיוט, לא תהא קלה בעיניך".

אבל הגרעק"א איש האמת הצרופה, לא חיבב את הפירוש המחוכם הזה, ויען ויאמר "ידידי אהובי! ליבער בלייב איך א הדיוט, זאג נישט א פאלשע פשט!" [מוטב אשאר אנכי ה"הדיוט", ואל תאמר בדברי חז"ל פשט מזויף!]...

****

פעם נכנסו הגבאים של קופת הצדקה "ועד הרבנים" לבית הגאון רבי יוסף שלום אלישיב זצ"ל, וכאשר עמדו לצלם, מיהר אחד הנוכחים והניח גמרא לפני הרב, כדי שייראה בתמונה שהרב יושב עם ספר – אך הרב מיהר והסיט את הגמרא הצידה באמרו "שקר"!!...

****

לפני איזה שנים הלך מרן האדמו"ר מוויז'ניץ שליט"א - על ישראל הדרתו בקרית וויז'ניץ, לביתו של ראש ממשלת מדינת ישראל, כדי להיפגש עמו, ולדבר עמו אודות ענין אחד חשוב מאוד, שאת תוכנו לא גילה הרבי לאף אחד.

סיפרו לי סיפור נפלא, שבעת שיצא הרבי מבית הנופש שבחצור ללכת להיפגש עם ראש הממשלה, אמר הרבי לאחד המשמשים בקודש שנשאר בבית, שאם מתקשרים ושואלים היכן הרבי, יאמר "ער איז געגאנגען פאר א שפאציר" [הוא הלך לטיול קצר].

הרבי נסע מביתו, והמשב"ק הלך לישון. בשעה מאוחרת בלילה, בערך בשעה שלש ושלושים לאחר חצות הלילה, חזר הרבי למעונו.

כשנכנסו לבית, סיפר הנה"ח ר' יעקב אדלר הי"ו – שהתלוה אל הרבי לביקור הזה – שהם חוזרים כעת מביקור בבית ראש הממשלה. המשב"ק השתומם מאד, והגיב בתמיה, שלפני שיצא הרבי מן הבית, אמר לו שהוא "הולך לשפאציר".

ר' יעקב לא האמין למה שאוזניו שומעים, ובקול מלא התרגשות אמר שיש לו דבר נפלא לספר, וכך סיפר ר' יעקב:

הנה, בעת שהגיעו בחזרה מן הביקור, ועמד הרבי להיכנס לתוך הבית, עצר הרבי לרגע, והורה לו לנסוע לאיזהו מקומן. כשהגיעו למקום הזה, יצא הרבי מן האויטו, ואמר שהוא צריך ללכת לשפאציר, והרבי, אף שהיה בחוסר כח ממש, בכ"ז הלך לשפאציר כעת באישון לילה.

האמת הוא – אמר ר' יעקב – שהיה זה לפלא בעיני, למה זה דחוף ללכת לשפאציר בשעה מאוחרת כזאת, אמנם כעת אני מבין, שהלא הרבי הוציא מפיו שהוא "הולך לשפאציר", אז צריכים לקיים "מוצא שפתיך תשמור" (דברים כ"ג, כ"ד)...

****

בספר איש חמודות עמ' תקמ"ח מובא, שסיפר הרה"ג רבי דוד הערש מאיער זצ"ל, ראש ישיבת בית בנימין סטעמפארד, שכשהי' ילד קטן מצא פעם מזוזה בגניזה, וממעשה ילדות לקחו כדי לקרות בו קריאת שמע בעת התפלה. כשהגיע לפרשת "ויאמר", חפש ולא מצא, וחשב הלא אין ראוי לגמור הקר"ש בסידור פשוט, לקח

חומש ופתחו בפרשת שלח ואמר מתוכו פרשת "ויאמר". אמנם כשהגיע לסוף הפרשה ראה שאין כתוב שם תיבת "אמת", והתחיל לחפש אנה ואנה...

והנה באמצע חיפושו נכנס הגה"צ רבי מיכאל בער ווייסמאנדל זצ"ל ר"י נייטרא ושאלו "דוד הערש, וואס זוכסטו" (מה אתה מחפש), הראה לו ברמיזה שמחפש תיבת "אמת".

ענה רבינו: אה, דעם אמת זוכסטו, דאס איז שוין לאנג פארביי... אבער אויב דו וועסט עס מיט א אמת זוכען, וועסטו עס דא אויך געפונען (האמת אתה מחפש? האמת כבר מזמן תם ואזל, אך אם באמת תשתדל לפחש את האמת, אז תמצאנו אפילו כאן)...

****

אמר הרה"ק רבי יעקב יצחק, היהודי מפשיסחא זיע"א: רבים אוהבים את השקר ומעטים את האמת! מדוע? כי את השקר אפשר לאהוב באמת, ואת האמת אי אפשר לאהוב בשקר!... (חסידים מספרים ח"ג אות תש"ב).

****

סיפר לי הרה"ח ר' יהושע חיים קאסטן שליט"א משמש בקודש ויד ימינו של הגה"ק מראחמיסטריווקא זי"ע, שפעם טעה הרבי בעת "ברכת החודש" והשמיט את התיבות "לששון ולשמחה", ושום אדם לא העיז לומר לו שטעה.

כשנודע לו להרבי אח"כ על טעותו, ושהשמיט תיבות אלו, היתה לו עגמת נפש מרובה שאף אחד לא הגיב לתקן אותו, ונענה

ואמר למקורביו "כשאדם טועה, צריכים לומר לו, כדי שיתקן את הטעות"...

****

הגה"צ רבי אליהו לאפיאן זצ"ל, כשהיה בקעלם, התפלל פעם לפני העמוד בש"ק. כשהגיע לתיבות "וטהר לבנו לעבדיך באמת", הדגיש במיוחד את התיבות "וטהר ליבנו". לאחר התפילה אמר לו ר׳ הירש ברוידא ז"ל שצריכים להדגיש יותר את תיבת "באמת". (ספר לב אליהו, בפתיחה)

****

איתא במדרש (ב"ר ח׳, ה׳): אמר רבי סימון, בשעה שבא הקב"ה לבראות את אדם הראשון נעשו מלאכי השרת כיתים כיתים וחבורות חבורות, מהם אומרים אל יברא ומהם אומרים יברא, הדא הוא דכתיב (תהלים פ"ה, י"א) חסד ואמת נפגשו צדק ושלום נשקו, חסד אומר יברא, שהוא גומל חסדים, ואמת אומר אל יברא שכולו שקרים וכו׳.

שאל הרה"ק **הפני מנחם** זי"ע וכי כל האדם הוא רק שקרים, הרי בוודאי יש בו גם מן האמת, ואיך אמרו המלאכים אל יברא שכולו שקרים?

ומתרץ, שאין אמת לחצאים וכאשר האמת איננה שלימה היא אינה נחשבת לאמת...

****

בטעם הדבר מדוע נענש קרח בעונש להבלע באדמה, עונש אשר כמוהו לא נשמע לא לפניו ולא לאחריו.

הסביר הגה"ק רבי מרדכי חיים מסלאנים זצ"ל, כי בזה שהוא ועדתו הָצוּ את ישראל נגד משה רבינו בטענות שהוא בְּדאי, וכל אשר עשה בְּדָא מלבו ולא ה' צוהו (כמאמר העולם: מ'האט אים געכאפט ביי א ליגנט)

נמצא שהכריזו על עצמם שהם מבקשי אמת, ולכן הם יוצאים נגד השקר. ומקרא מלא דיבר הכתוב (בתהלים) "אמת מארץ תצמח", לכן נאמר לקרח ועדתו, "איר זוכט דעם אמת? "גייט אין דער ערד, וועט איר טרעפן דעם אמת וואס איר זוכט" (מקומכם באדמה, שם תמצאו את האמת אשר אתם מבקשים), כדכתיב "אמת מארץ תצמח"... (מפי בנו הרי"ל ז"ל)

****

מרן גאב"ד ירושלים הגה"ק רבי יצחק טוביה וויים זצ"ל סיפר על הרה"ק רבי יעקנעלע מפשעווארסק זי"ע, שמאז חתונתו עד גיל שבעים ישב בצל חותנו הגדול הרה"ק רבי איציק'ל זי"ע. המידה המיוחדת שלו היתה "מדת האמת". ער איז געווען זייער א אפענער מענטש (היה אדם 'פתוח' מאוד בדיבורו).

חותנו התבטא עליו פעם בצחות "כשחתני בא לעיר, צריכים כולם לדעת שהוא יודע ללמוד"... ופעם אחרת אמר בצחות "יש לי ראיה שחתני לא חטא כלל, כי אם היה חוטא, היו כבר כל אנשי העיר יודעים מזה..."

****

פעם נכנס הרה"ק רבי יחזקאל משינאווא זיע"א לבית מדרשו בשבת קודש, כשהוא לבוש בבגד הלבן ההדור של הימים הנוראים. נרעשו הכל לנוכח דמותו רבת ההוד של הרבי, והבינו שהרבי החליט ללבוש בשבת בגדי לבן כמנהג תלמידי האריז"ל ותלמידי הבעש"ט הקדוש זי"ע.

עלה הרה"ק משינאווא לבימה והכריז: ברצוני להודיע קבל עם ועדה, שלא יטעה מאן דהוא לחשוב שלבשתי את הבגד הלבן משום שזכיתי לאיזו מדרגה גבוהה וכדו', הריני להודיע שבגד המשי הרגיל שלי נעלם, ולא מצאתי לפי שעה אלא בגד זה של הימים הנוראים, ולכן לבשתיו לכבוד שבת קודש.

****

כתב הט"ז (או"ח סי' תקנ"ד סק"א), בנוגע לאיסור לימוד עם התינוקות בתשעה באב, "ואיסור של התינוקות בלימוד אין הטעם משום שהם שמחים, דודאי אין להם שמחה, אלא משום המלמד ששמח בד"ת שלומד עמהם".

וזה מזכיר את הסיפור על שני ילדים שהובאו לפני הדברי חיים מצאנז, ושאל אותם אם הם אוהבים ללמוד? ילד אחד ענה שכן והשני ענה שלא, והדברי חיים נתן סוכריה להילד שענה שהוא לא אוהב ללמוד, באומרו כי הילד הזה דובר אמת ואילו השני משקר, כי כמעט ולא שייך שילד קטן באמת יאהב ללמוד מעצמו... (יין ישן)

****

מספרים שפעם אחת טעה מרן הגה"ק בעל "תורת מרדכי" מוויזשניץ זי"ע, ובירך ביום תשעה באב בעת אמירת "ברכות

השחר" את הברכה "שעשה לי כל צרכי", [שלדעת חלק מן הפוסקים אין לברך ברכה זו בתשעה באב (ראה בבאר היטב סי' תקנ"ד סקי"א בשם האר"י הק')].

לאחר שתפס את עצמו, הורה מרן הרבי זי"ע להכריז בכל בתי המדרשות של חסידי וויזשניץ-מאנסי שהיה זה רק טעות, כי זקינו כ"ק מרן בעל "אהבת ישראל" מוויז'ניץ זי"ע לא היה מברך בתשעה באב ברכה זו, ובכן, שאף אחד לא יהין לחקות אותו ולברך בתשעה באב "שעשה לי כל צרכי"...

****

פעם אחת כששהה הרה"ק מתולדות אהרן זי"ע בטבריה, נכנס אליו נכבד אחד שהאריך בשיחה הרבה, השעה התאחרה והשקיעה כבר קרבה, והאדמו"ר לא טעם עדיין מאומה באותו יום.

המשב"ק, שלא היה יכול לומר ישירות לנכבד ההוא כי נוכחותו מפריעה עכשיו וזמנו כבר תם מזמן, חשב להתחכם, נכנס לחדר ולחש באוזנו של האורח כי עוד זמן קצר יש להרבי תור אצל הרופא, והשעה מתאחרת. הלה שמע והביא את השיחה לסיומה ונפרד והלך לו.

אחר שהלך, שאל הרבי את המשב"ק: וכי איזה תור יש לנו אצל הרופא? השיב המשב"ק כמתנצל, "נכון! אין עכשיו תור אצל רופא מסוים, אבל אכילת רבינו היא ענין של רפואה, ורבינו עדיין לא טעם כלום ביום זה".

מיד גער בו הרבי "למה השתמשת בשקר לומר שיש תור אצל הרופא? ואם בגללי באת לידי שקר וגניבת דעת, אני קונס עצמי

שאיני טועם היום כלום עד אחר תפילת ערבית, כי עם שקר אסור להשתמש!".

****

מסופר על מרן הגראי"ל שטיינמאן זצ"ל שפעם יצא לנחם אבלים, וכשהבחין ליד בית המנחמים במודעה על פטירת הנפטר, ניגש לעיין שם מה שכתוב בשבח הנפטר.

לפתע פתאום הזדעזע ואמר, איך כותבים כאן על הנפטר שהעמיד אלפי תלמידים, היום מגזימים וכותבים דברים בלי שום מחשבה. הבה נחשב, הנפטר הנכבד מסר בקביעות שיעור באחת הישיבות, נניח שהרביץ תורה משך ארבעים שנה, מה שלא נכון לגביו – שכן מסר שיעורים פחות מארבעים שנה, אבל גם אם נניח שכן מסר ארבעים שנה, כמה תלמידים היו לו כל שנה, שלושים, אז מכל השנים ביחד יוצא אלף ומאתיים, אז איך כותבים שהעמיד אלפי תלמידים...

****

כשהדפיסו פנקסי קבלות בעבור ישיבת ליקווד, החליט הגרפיקאי, שקיבל לידו את התמונה של בנין הישיבה כדי לשבצה בפנקס, לשנות אותה מעט. סביב בנין הישיבה צמחו חמשה עצים – שניים מצד אחד ושלושה מצד שני. הגרפיקאי רצה לשוות לבנין מראה יפה יותר והוסיף עץ נוסף בצמוד לשני העצים.

כשראה ראש הישיבה הגאון רבי אהרן קוטלר את פנקסי הקבלות, הבחין מיד בשינוי התמונה – והורה להשמיד אותם ולהדפיס פנקסים חדשים במקומם, באומרו "הישיבה מושתתת על

אדני אמת, ואיני מוכן שיתערב בה אפילו שמץ של שקר" (שימושה של תורה).

****

מספרים שפעם אחת בעת שהתקיים דין תורה בבית דינו של הגאון הגדול רבי ניסים קרליץ זצ"ל, קם אחד מהבעלי דינים והרצה בפני חברי בי"ד את טענותיו, והבע"ד השני אמר לב"ד שהוא צריך שבועיים בכדי להכין את עצמו להשיב על טענותיו של הבע"ד השני.

כששמע הגאון רבי ניסים את דבריו, קם מכסאו ואמר לו בחריפות, את השבועיים האלו אתה צריך להכין את עצמך עם טענות של שקר מה להשיב, כי את האמת אתה כבר יכול לומר עכשיו בלא להכין את עצמך כלום!...

ארבעה כיבודים

בשב"ק פרשת נח העעל"ט (תשפ"ז), שהיתי בעיר מאנסי, ובצפרא דשבתא התפללתי בבית מדרשו של כ"ק אדמו"ר מוויזשניץ-מאנסי שליט"א. לאחר התפילה ניגש אלי הרבי, והתנצל לפני על שלא היה יכול לכבד אותי להתפלל לפני העמוד, מכיון שהיו באותו היום כמה יארצייטן [יום השנה].

אמרתי להרבי: איך האב געהאט פיר "כיבודים" [היו לי ארבעה כיבודים]...

הרבי הסתכל עלי בפליאה גדולה, והמתין שאפרש את דברי, ואז הפטרתי: איך האב געהאט "פיר הייליגע וועטן!" [היו לי ארבעה כתלים קדושים] (ועי' "נועם שיח" פרשת כי תצא תשפ"ו, מס' 309, עמוד כ"ב; ופרשת האזינו תשפ"ז, מס' 311, עמוד י"ז).

למשמע הדברים התפשט חיוך גדול על פני הרבי...

גיליון חודשי לאבות ולבנים
מורא מקדש
בענייני תפילה וקדושת בית הכנסת
נא לא לקרוא בשעת התפילה
או הקריאה בתורה
moramikdashbb@gmail.com
קלה
חשון תשפ"ז

חי עם הקב"ה עשרים וארבע שעות

באחד מבתי החולים בארה"ב נפגשו שני חסידים, אחד מבאיאן ואחד מויז'ניץ', ששהו ליד מיטות בניהם שחלו במחלה הנוראה. בעוד שהויז'ניצער היה אכול דאגה, הבאיאנער היה רגוע ושלו. שאל הויז'ניצער את הבאיאנער מה מחזיק אותך כך. ענה לו הבאיאנער, אתה חסיד ויז'ניץ ואתה שואל אותי מה מחזיק אותי, אני אראה לך. והרא הוציא מכיסו את גיליון נועם שיח [פרשת תצוה תשפ"ג] שבו אמר הרבי מויז'ניץ לרופא שטיפל בו, ושאל אותו האם הרבי מפחד. השיב הרבי, ממש לא. יהודי שחי עם הקב"ה עשרים וארבע שעות, אינו מפחד כלל. אמר החסיד מבאיאן, זה מחזיק אותי.

נועם שיח מאת הרה"ג ש"ז פרידמן אב"ד סאנטוב

והוא נורא

מפ"ק של מרן אדמו"ר מוויז'ניץ שליט"א

על ישראל הדרתו בקרית וויז'ניץ בני ברק

אור לכ"ב שבט תשפ"ג, לילה לפני ניתוח מסובך ומסוכן שעבר מרן אדמו"ר מוויז'ניץ שליט"א על הראש, הגיע הרבי שליט"א להתאשפז בבית החולים. הרופא נכנס לחדר הרבי ושאל בשלומו ולהרגשתו.

מרן אדמו"ר שליט"א הגיע רגוע ובמצב רוח מרומם, וענה לו "ברוך ה'!"

לשאלת הרופא האם הוא מפחד מהניתוח, ענה לו הרבי שליט"א בתמיהה רבתי "מפחד??"

ואמר הרבי שליט"א באופן נחרץ: אני לא מפחד! יהודי שחי עשרים וארבע שעות עם הקדוש ברוך הוא - לא יכול לפחד!!

מפי המקורבים שנכחו שם

❖❖❖

לפני שנים רבות שהה מרן אדמו"ר מוויז'ניץ שליט"א בלייקווד – עוד בחיים חיותו של אביו הגה"ק מרן בעל "ישועות משה" זי"ע. יום אחד נצרך לנסוע לניו יארק בדחיפות ולא היתה לו דרך איך ליסע, והמסבב כל הסיבות סיבב שאני אהיה ה"מנהיג ישראל"...

באמצע הדרך עצרנו למלאות דלק [גאזולין] להמכונית, ואז הסתובב אלי הרבי שליט"א ואמר לי: אמונה הרי היא דלק – אן דעם פארט מען נישט [בלי זה אי אפשר לנסוע]...

נועם שיח בשלח תשפ"ג

הרה"ג **רבי שלמה זלמן פרידמן אב"ד סאנטוב** ניגש לקבל ברכת פרידה באמרו קשה עלי פרידתכם. רבינו האציל עליו רוב ברכות, אחר נענה רבינו בברכת תודה ויישר כח על הספרים שמו"ל ומביאם בקודש פנימה.

איך בין געווארן מפורסם

לאחר שלדאבון לב כל יראי ה', התנפלו אינשי דלא מעלי בברוטאליות על האי גברא רבא כ"ק אדמו"ר מסטריקוב שליט"א, הגיע הגאון האדיר הישיש רבי דוב לנדוי שליט"א לביקור במעונו של האדמו"ר מסטריקוב שליט"א, כדי להראות לו עידוד וחיזוק.

במהלך הביקור, נענה האדמו"ר מסטריקוב שכתוב בפרשת השבוע (בראשית י"ב, א') "לך לך מארצך", ופירש רש"י הק' "שאודיע טבעך בעולם", כלומר שאברהם אבינו עליו השלום יתפרסם בעולם. ואמר האדמו"ר מסטריקוב, דאס דארכגאנג איז נישט געווען געשמאק, אבער דורך דעם בין איך געווארן מפורסם [המאורע שעברתי לא היה נעים, אבל עי"ז נהייתי מפורסם]...

הגאון האדיר רבי דוב לנדוי שליט"א
מבקר את כ"ק אדמו"ר מסטריקוב שליט"א

יום ד' לסדר "לך לך" תשפ"ז

א פשוט'ע רבי

במהלך עשרת ימי תשובה העעל"ט (תשפ"ז), ערכתי ביקור הוד אצל ראש הישיבה הגאון האדיר רבי שאול אלתר שליט"א. כאשר נכנסתי קיבל אותי ראש הישיבה במאור פנים, והודה לי על הקונטרסים "נועם שיח" אשר הוא מקבל במשך השנה.

ראש הישיבה אמר: איך גיי אלעס א דורך, איך לאז גארנישט אויס, און איך האב שטארק הנאה פון דעם!! די קונטרסים זענען פול מיט גוטע מידות און ווארימקייט, יסודית'דיגע זאכן וואס מ'דארף האבן, ס'איז ממש א מחיה!! [אני עובר על הכל, אינני מדלג על שום דבר, ויש לי מזה הנאה גדולה!! הקונטרסים מלאים במידות טובות, בחמימות, דברים יסודיים שצריך אותם, זה ממש מחיה נפשות!!]...

לאחר מכן מסרתי לראש הישיבה קונטרס חדש "נועם שיח", אשר יצא לאור לכבוד "שבת שובה", עם הכותרת "תשובה מיט שמחה".

ראש הישיבה נטל את הקונטרס, ודפדף לעמוד האחרון, אשר שם מופיע "דרשה", שמסרתי ביום ב' דראש השנה העעל"ט בקרית וויז'ניץ בני ברק, והכותרת שם הוא "דעם רבינ'ס שיטה". ראש הישיבה נענה ואמר: סתם א "שיטה"?? א "שיטה הקדושה"!!... וראש הישיבה המשיך לקרוא במה מדובר.

כאשר סיים ראש הישיבה לקרוא המאמר, חייך ואמר: א פשוט'ע רבי, א' פשוט'ע שיטה... אבער - זאגט דער ראש ישיבה - דער פשוט'ער רבי איז דער רבי פון כלל ישראל! איך דאוועז פאר אים יעדן טאג, רבים צריכים לו! [רבי פשוט, שיטה פשוטה... אולם, רבי פשוט זה הוא הרבי של כלל ישראל! אני מתפלל עבורו בכל יום, רבים צריכים לו]...

וראש הישיבה הוסיף: בדרך אגב, באחד מהקונטרסים "נועם שיח", ראיתי שהגה"ק מוויזשניץ-מאנסי זי"ע כן היה לו "שיטה הקדושה". והפטיר ראש הישיבה: דער וויזשניצער רבי פון מאנסי איז געווען א גברא רבא!! [הרבי מוויזשניץ-מאנסי היה גברא רבא]...

עשי"ת תשפ"ז